Despre departele apropiat - Prof. univ. Florentin Smarandache (II) (U.S.A.)

Când tânărul pe-atunci profesor matematician şi poet vâlcean, Florentin Smarandache, a emigrat „ clandestin" din ţarcul ceauşist, fiii familiei sale, erau de numai 9 ani - Mihai, şi de 2 ani, Silviu. Acest om - bibliotecă al exilului românesc, îşi asuma - un „ Destin" (paradox la predestinare?) - amintind de una dintre cărţile sale, sau mai inspirat zis, a dovedit că „Totul este posibil, chiar imposibilul". A fost iniţial un exil în propria ţară, exil interior. Viaţa acestui atât de special, intuitiv şi răzbătător este un itinerar iniţiatic din care ai ce învăţa, o enciclopedie vie, este operă: opera de sine, a Libertăţii ca program sufletesc, sfidare prin demnitate şi curaj, a căzăturii din virtutea răbdării, în laşitatea tristă a ceea ce francezii numesc mancurtizare, îndobitocire. Prin ani, acest cumva exotic (?) cavaler al bravurii şi inteligenţei, am făcut schimb de cărţi, am dialogat printre cei anume simpatetici cu el". Menţin corespondenţa cu scriitori români contemporani, unii au colaborat la antologiile internaţionale paradoxiste editate: Mircea Monu, Ion Soare, Doru Moţoc, Marian Barbu, Janet Nică, Gheorghe Niculescu, Eugen Evu, Ovidiu Bufnilă, Şerban Codrin, ş.a.", scrie în 2004 autorul. Recent, am avut onoarea de a edita în ţară cartea în tandem cu el, „Ziceri şi deziceri", după ce fussesem inclus în alte două volume. Iar volumul VI (imaginea 2) cuprinde şi piesa mea satirică " Cagule", care mi-a adus duşmani cu ghiotura, dintre pretinşii amici d'antan. Iar pudicii primiră cu ipocrizie şi mai şi, dicţionarul meu de sudalme proletare şi d'ale satului…

O uimire de neuitat fu când mă trezii cu dsa la Hunedoara şi avea în el…toate meridianele amicabile, ale unui glob-trotter dintre cei mai ciudaţi, tocmai prin normalitate. Tocmai fusese nominalizat pentru Nobel, dar pare-se la concurenţă …paradoxal contra, cu ştim noi cam cine, mai pribegitori ca el şi mai altfel….

Neo- manele? „ Badea-al meu peste Ocean"…!?

Cum eu sunt omul care extrag un sens poetic din tot ceea ce numim „existenţă", tulburător îmi pare că, între ardelenii „destinului" său de exilant, aflăm dintr-un interviu excelenta jurnalistă şi eseistă

Silvia Constantinescu, cândva salariată la Casa de Creaţie din Deva (!), emigrată și d-sa în 1977, în Suedia,(editoare a revistei „Curierul românesc”, membră a Academiei Americane, ş.a.) prof. univ. Florentin Smarandache – recent nominalizat pentru premiul Nobel – îi evocă şi pe Ioan Nicoară (recent l-am cunoscut la vila Panorama, din Ţintutul Pădurenilor, n), (care avea să îl ajute atunci când s-a stabilit în State). Un alt paradox, ar fi că acest român-american cu totul neobişnuit, a păstrat intact ancestralul cult al familiei (celula de bază), cu toate că a "fraternizat” cu toate meridianele şi paralele lumii, literalmente … rar găsindu-i un precedent în odiseea emigranţilor. F.S. evocă mereu regăsirile, reîntregirea Familiei, sintagma aceasta rămâne – din nefericire - ceva tragic – pe contrasens mioritic şi în actualul EXOD (de creiere şi forţe de muncă) al românilor, amintindu-l pe cel al evreilor. De fapt, care ar fi definiţia proprie azi, dramatic explodată după 1989 şi inflamabilă după 2010…: Diaspora sau Exil? Exil interior transferat în macro- exil global? E de meditat asupra acestui straniu şi CICLIC exod, amintindu-l pe cel deja … ancestral pentru omenire : exilul, dispersarea evreilor după exilul Babilonian! (În DEX, se cere o redefinire mai explicită şi de- politizată, a termenului : „pedepsit cu exilul, izgonit (alungat, n) din ţara sa, aflat în exil; surghiunit (termen turcit, n!) dar şi „ retras, izolat”, în sensul figurativ). Aş spune că acest multisecular „ exil interior” al românilor, este sforţat la export, ne autoexilăm şi cu aceasta Naţiunea pierde sânge- creiere- suflet…iată ce dacă nu ar fi de plâns, ar fi de râsul lumii. Am ascultat stupefiat, la un moment folcloric un fel de „ folclor nou”, în care autoarea, prietenă a mea, şi căreia i-am editat o carte de versuri, cântăreaţă simpatică de pe Mureş, întocmise un text ce îl evoca pe „badea-al meu peste Ocean”…!?, iubita, rămasă acasă, doinind de jale, of şi auleu, pentru a-l „ descânta” pe badea emigrat la îndemnul „ conducerii reformiste „ de azi (…), la munci transoceanice, deoarece în propria-NE ţară e haos, e jale şi doinire tânguitoare, amintindu-l pe Octavian Goga, poetul pătimirii noastre, în cutremurătorul poem didactic „Oltul) . Oare ne este dat – pre-destinat, Florentine, să înţelegem doar DE DEPARTE, starea de jale a neamului nostru de la Carpaţi şi Dunăre?…Uneori am meditat la acest „(pre) destin, ca la ceva ciclic, un fel de „conspiraţie” a precesiunii în dimensiunea Interconetion (!) al fractalilor – entităţi care suntem. Mate meta-fizicianul (e ce ce nu astro-fizicianul?). Florentin Smarandache, v-ar putea explica mai bine ce vreau să

insinuez ! Au înţeles cei ce l-au nominalizat pentru Nobel, pentru ştiinţă avantgardistă.

Iată autorii cuprinşi în acest volum VI: Dritan Kardhanski, Lediana Paja (Albania); George Roca(Australia); M. Antholy (Canada); Fu Yuhua (China); Svetlana Garabaji(R. Moldova); Marian Apostol, A. Balog, Mihnea Blidaru, Ionuţ Caragea, Eugen Evu, Constantin Frosin, Liviu F. Jianu, Elisabeta Kosik, Oct. Laiu, Gheorghe Margitoiu, C-tin Matei, Mircea Monu, Janet Nică, Tudor Negoescu, Ghe. Niculescu, Ion Pătraşcu, Ana- Iulia Păun, Costinel Petrache, C-tin Popa, Titu Popescu, Radu Roşian,Stela Spătaru, C-tin Stancu, Alexandru Surdescu, Mircea Eugen Şelaru, Ion Urda Romania); Javier Dela Rosa (Spania); Tom Deiker, L. Kuciuk, Florentin Smarandache (U.S.A).

MEDALIA DE AUR PENTRU POEZIE
ALTE POEZII DE FLEUR ADCOCK-
Tradusă de Mariana ZAVATI-GARDNER

The Queen's Gold Medal for Poetry 2006, a fost acordată de către MS Regina, poetei de origine neo-zeelandeză stabilită în UK, Fleur Adcock. Versurile poetei sunt cunoscute iubitorilor de poezie din România prin excelenta traducere facută de Liliana Ursu în volumul colectiv *Trei poeţi englezi contemporani* (Editura Univers 1989). Festivitatea de decernare a medaliei a avut loc la Buckingham Palace la 7 iunie 2006.

Volumul pentru care poeta Fleur Adcock a primit *The Queen's Gold Medal for Poetry 2006* se intitulează *POEMS 1960-2000*, şi a fost publicat de Bloodaxe Books, Newcastle upon Tyne in 2000 .Cartea a primit la publicare o *Poetry Book Society Special Commendation.,*este o culegere a poemelor scrise şi publicate de poetă în decursul timpului. Recent, cu acceptul poetei, am prezentat-o şi în prestigioasa revistă orientată spre deschiderea culturală europeană. „Provincia Corvina" (detalii despre Premiul Regine şi traduceri bilingve) iar în pragul noului an 2oo7, oferim alte două poeme bilingve, elegantei reviste devene „Vox Libri".